

Въ приземието се съдържа изба, „долна стая“, както тука се нарича долната кжща, и доленъ закритъ сайванъ, подъ чардака въ етажa. Освенъ това тука намираме типичното онова помещение което неофициално е съществувало въ българската кжща отъ много ранни години и което говори за усиленитъ дни, които народа е преживявалъ: скривалището. Последното е добръ и сполучливо маскирано. Несигурното положение на българина по онова време, още повече на това заможное и богато население, което е било обектъ на вълчия апетитъ на хайдуги и обирачи, е принудило и строителъ и стопанинъ да подири по-голъма гаранция срѣщу грабежи и нападения. За тази цель виждаме както въ кжщата въ Жеравна така и въ нѣкои въ с. Градецъ да се

Обр. 37. — Кжща въ с. Жеравна.

създава вътрешна комуникачна линия между приземието и етажa, та нощемъ да може да се минава отъ едно въ друго безъ да стане нужда да се излиза извънъ заключената кжща. Въ въпросната кжща отъ избата излиза една стълба която води въ килера въ етажa. Въ последния освенъ типичниятъ за тая кжща чардакъ, широко развитъ по дворния главенъ фронтъ на сградата, свързанъ и комуникачно, и архитектурно съ къошка, се намира пруста: едно помещение, което заедно съ чардака е било мѣстото гдето се е развивало трескавата работа на домашната индустрия. На чардака се е обработвала вълната, а въ пруста сж се складирали суровитъ и обработени продукти и материали, както готово изработенитъ шаеци, килими и други. Въ пруста една частъ отъ